

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) nr 602/2014,**4. juuni 2014,****millega sätestatakse rakenduslikud tehnilised standardid järelevalvetavade lähendamise lihtsustamiseks seoses täiendavate riskikaalude rakendamisega vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) nr 575/2013****(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrust (EL) nr 575/2013 krediitiasutuste ja investimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 410 lõiget 3,

ning arvestades järgmist:

- (1) Asjakohane on kehtestada rakenduslikud tehnilised standardid, et lihtsustada järelevalvetavade lähendamist ühtse meetodi rakendamisega, mille alusel hinnata krediitiasutuste ja investimisühingute poolset hooletuse või tegevusetuse tõttu nõuete olulises osas mittetäitmist ning kohaldada täiendavaid riskikaalusid. Selleks et lihtsustada järelevalvetavade lähendamist täiendavate riskikaalude kohaldamisel, tuleks kindlaks määrata asjakohane valem. Kõnealuse valemiga tuleks ette näha vähemalt 250 % suurune proportsionaalne täiendav riskikaal, mis suureneb progresseeruvalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 405, 406 või 409 järgnevate rikkumiste korral. Valemisse tuleks lisada asjakohane tegur, mis võimaldaks kohaldada madalamat täiendavat riskikaalu riskipositsioonide puhul, mille suhtes on määruse (EL) nr 575/2013 artikli 405 lõike 3 kohaselt tehtud erand.
- (2) Käesolev määrus põhineb regulatiivsete tehniliste standardite eelnõul, mille Euroopa Pangandusjärelevalve esitas komisjonile.
- (3) Euroopa Pangandusjärelevalve on viinud käesoleva määruse aluseks oleva rakenduslike tehniliste standardite eelnõu kohta läbi avatud avaliku konsultatsiooni, analüüsinud võimalikke seotud kulusid ja kasu ning küsinud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1093/2010 ⁽²⁾ artikli 37 kohaselt moodustatud pangandussektori sidusrühmade kogu arvamust,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

*Artikkel 1***Üldised kaalutlused**

1. Pädevad asutused tagavad, et määruse (EL) nr 575/2013 artikli 407 kohaselt kehtestatud mis tahes täiendavat riskikaalu kohaldatakse kõigi krediitiasutuse või investimisühingu hoitavate asjaomaste väärtpaberistamise positsioonide suhtes, mis on mõjutatud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 405, 406 või 409 olulisest rikkumisest.
2. Kui krediitiasutus või investimisühing oma määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 405, 406 või 409 sätestatud nõuete rikkumise kõrvaldab, siis ei ole täiendav riskikaal enam kohaldatav alates sellest, kui rikkumise kõrvaldamisest on pädevale asutusele teatatud.

⁽¹⁾ ELT L 176, 27.6.2013, lk 1.⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1093/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 12).

3. Selle hindamisel, kas kehtestada täiendav riskikaal, võtavad pädevad asutused arvesse nii määruse (EL) nr 575/2013 artikli 405, 406 või 409 rikkumise olulisust kui ka seda, kui tähtis on rikkumine väärtpaberistamise positsiooni riskianalüüsi seisukohast. Olulisust võetakse arvesse nii kvantitatiivsest kui ka kvalitatiivsest aspektist ning kui see on asjakohane, siis nii üksuse kui ka konsolideeritud tasemel. Olulisuse hindamisel võtavad pädevad asutused muude tegurite hulgas arvesse rikkumise kestust, sellest mõjutatud positsioonide suurust ning seda, kas krediidasutus või investeerimisühing on püüdnud rikkumist proaktiivselt kõrvaldada.

4. Selle hindamisel, kas krediidasutus või investeerimisühing on jätnud määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 405 sätestatud nõuded hooletuse või tegevusetuse tõttu mis tahes olulises aspektis täitmata, ei võta pädevad asutused arvesse väärtpaberistamise tehingu algataja, sponsori või algse laenuandja poolset varasemas väärtpaberistamises enda olulise vähemalt 5 % majandusliku huvi säilitamise kohustuse mis tahes avalikustamata jätmist, kui krediidasutus või investeerimisühing suudab tõendada, et ta on seda asjaolu nõuetekohaselt arvesse võtnud.

5. Juhul kui krediidasutus või investeerimisühing on määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 409 sätestatud teabe avalikustamise nõuet hooletuse või tegevusetuse tõttu oluliselt rikkunud, kehtestavad pädevad asutused väärtpaberistamise tehingu algataja, sponsori või algse laenuandja poolt asjaomases väärtpaberistamises säilitatud positsioonidele või asjaomase väärtpaberistamisest tulenevale nende muule riskipositsioonile täiendava riskikaalu.

6. Selle hindamisel, kas krediidasutus või investeerimisühing on jätnud määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 405, 406 või 409 sätestatud nõuded hooletuse või tegevusetuse tõttu mis tahes olulises aspektis täitmata, võivad pädevad asutused väärtpaberistamise positsioonide puhul, mis on emiteeritud ajavahemikus 1. jaanuarist 2011 kuni 31. detsembrini 2013, arvesse võtta seda, kas asjaomane krediidasutus või investeerimisühing on ajavahemikul alates emiteerimise kuupäevast kuni 31. detsembrini 2013 pidevalt täitnud nõudeid, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/48/EÜ⁽¹⁾ artiklis 122a ja direktiivi 2006/48/EÜ artikli 122a kohta välja antud Euroopa Pangandusjärelevalve Komitee suunistes⁽²⁾.

Artikkel 2

Täiendava riskikaalu arvutamine

Kui krediidasutus või investeerimisühing ei täida määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 405, 406 või 409 sätestatud asjaomaseid nõudeid mis tahes olulises aspektis, kasutavad pädevad asutused määruse (EL) nr 575/2013 artikli 245 lõikes 6 ja artikli 337 lõikes 3 sätestatud meetodi kohaseks koguriskikaalu kindlakstegemiseks järgmist valemit:

$$\text{koguriskikaal} = \text{Min}[12,5; \text{esialgne riskikaal} \times (1 + (2,5 + 2,5 \times \text{rikkumise_kestus}_{\text{aastates}}) \times (1 - \text{artikli_405_kohane_erand}_{\text{protsentides}}))],$$

kus:

12,5 on tegur, mis väljendab maksimumväärtust, milleni koguriskikaal võib küündida;

„esialgne riskikaal” on riskikaal, mida kohaldataks väärtpaberistamise positsioonide suhtes juhul, kui täiendavat riskikaalu ei oleks kehtestatud;

2,5 on miinimumtegur, mida kohaldatakse esialgse riskikaalu suhtes täiendava riskikaalu arvutamiseks;

„rikkumise_kestus_{aastates}” on aastates väljendatud rikkumise kestus, mis on ümardatud allapoole lähimaks 12-kuuliseks perioodiks. See muutuja võrdub alla 12 kuu kestnud rikkumise puhul 0-ga, üle 12 kuu, kuid alla 24 kuu kestnud rikkumise puhul 1-ga, üle 24 kuu, kuid alla 36 kuu kestnud rikkumise puhul 2-ga jne. Kestust mõõdetakse üldjuhul alates asjaomase väärtpaberistamisega seonduva rikkumise algusest, kuid pädevad asutused võivad väärtpaberistamise eripära arvesse võttes ette näha ka muu algusaja. „Rikkumine” tähendab sellist artiklis 405, 406 või 409 sätestatud ühe või mitme nõude rikkumist, mis võib olla aluseks täiendava riskikaalu kohaldamisele. Rikkumisest saab „järgnev rikkumine”, kui rikkumist aja möödudes ei kõrvaldata, mis toob kaasa täiendava riskikaalu progresseeruva suurenemise;

„artikli_405_kohane_erand_{protsentides}” on muutuja, mis võrdub 0,5-ga, kui väärtpaberistamise positsiooni suhtes, mille jaoks täiendavat riskikaalu arvutatakse, on kohaldatav määruse (EL) nr 575/2013 artikli 405 lõige 3, ja 0-ga, kui kõnealuses lõikes sätestatud erand ei ole kohaldatav.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2006/48/EÜ, 14. juuni 2006, krediidasutuste asutamise ja tegevuse kohta (ELT L 177, 30.6.2006, lk 1).

⁽²⁾ <http://www.eba.europa.eu/documents/10180/106202/Guidelines.pdf>

*Artikkel 3***Jõustumine**

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 4. juuni 2014

Komisjoni nimel

president

José Manuel BARROSO
